

[Simonsen.]

at vi, da vi kom til Udvalgsarbejdet, meget hurtigt indsaa, at der ikke var noget at gøre i Retning af at faa Lovforslaget ændret. De to Regeringspartiers Medlemmer holdt decideret paa, at Lovforslaget skulde nyde Fremme, saaledes som det var forelagt, og af den Grund undlod vi at stille noget Ændringsforslag, men gav i Betænkningen Udtryk for vore Ønsker. Vi har jo navnlig i de sidste Aar ført saa lange og indgaaende Debatter om Kødloven, og da det Lovforslag, som her foreligger, kun tilsigter en Fortsættelse af den bestaaende Lovordning med ganske smaa Ændringer, mente vi fra vor Side, at der ikke var Grund til at stille noget Ændringsforslag. Vor Hovedindvending mod Lovforslaget, som det foreligger, kommer af, at vi ikke kan gaa med til, at der af de Midler, som indgaaer i Kødkassen i Medfør af Loven, skal udtages et Beløb for det kommende Aar paa 2½ Mill. Kr. til gratis Uddeling af Oksekød til trængende Personer.

Den højtærede Landbrugsminister gav forleden Dag Rollen som den tavse Dansker, hvad der indbragte ham adskillig berettiget Kritik. Ja, jeg ved ikke, jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister snart er værre, naar han taler, end naar han tier. I alt Fald forekommer det mig, at han og med ham Regeringspartierne Medlemmer er slemme nok, naar de taler om Spørgsmaal som det, der her foreligger, idet man stadig væk fra den Side gaar ind for, at enhver Lov, der tilsigter at stille vort Landbrugs-erhverv en Smule gunstigere, end det hidtil har staaet i Forhold til de øvrige Erhverv i Landet, skal betales derved, at der samtidig hjælpes til anden Side ved Foranstaltninger, der forringer de vedkommende Loves Betydning for Landbruget i allerhøjeste Grad.

En Praksis som den, man i denne Lov har faaet knæsat, at man skal tage af de Midler, der kommer ind til Fremme af selve Lovens Formaal: en Hævning af den urimelig lave Pris, vi har paa Kreaturer her i dette Land, til Formaal af rent social Karakter, en saadan Praksis har jo aldrig været anvendt, naar Staten gennem Lovgivningsmagten har sørget for en Beskyttelse af vor Hjemmeindustri, der tillader denne at tjene store Penge netop i Kraft af denne Beskyttelse, hvad der jo for Resten hver Dag kan læses af Børslisten. Nej, i saa Tilfælde tænker man ikke paa at beskære Produktionsfortjenesten ved f. Eks. at forlange gratis Fodtøj, gratis Gummistøvler til trængende Personer, nej, saa maa der godt

være, om jeg saa maa sige, rigtig god Gang i Galoeherne. Det er kun, naar der er Tale om en Smule Støtte til Landbrugsproduktionen, der i mange Aar har givet og stadig væk giver Tab, at der skal toldes af Hjælpen. Det er saadan, at naar der er Tale om Landbrugsvarer, Levnedsmidler, ja, saa faar den højtærede Landbrugsminister og hans Partifæller en uhyre Omhu for de stakkels Forbrugere, medens dette jo slet ikke gælder, naar der er Tale om andre Ting, som fordyrer Leveomkostningerne i Samfundet.

Men for nu ikke at blive misforstaaet vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling af dette Lovforslag, at vi har ikke noget imod, at der uddeles gratis Kød til trængende Personer, tværtimod; men vi maa fortsat paa det bestemteste holde paa, at det er en social Opgave, der maa og skal løses som en social Opgave.

Angaaende det andet Spørgsmaal, som vi har gjort nogle Bemærkninger til i Betænkningen, Spørgsmaalet om de 4 Mill. Kr. til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen ved Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer, vil jeg gerne her sige, at vi mener, at det vedkommende Udvalg bør have saa frie Hænder, at det kan raade over, hvorledes de Penge bør anvendes, der kommer ind i Kødkassen. Det har jo nu gennem adskillig Tid administreret Loven, og jeg maa mene, og det er mit Partis Standpunkt her, at det vil være heldigere, at Udvalget ikke er bundet til noget bestemt Beløb, saaledes at det i visse Perioder kunde bruge de Penge, der kommer ind, til den almindelige Destruktion i højere Grad end til Nedslagning af de tuberkuløse Kreaturer. Eller man kunde maaske finde det betimeligt at have saa rigelige Penge i Kødkassen, at der under vanskelige Markedsforhold var Penge til Raadighed til en vis Regulering af Priserne.

Vi har selvfølgelig med Glæde set, at man i det sidste Aar har kunnet afsætte en hel Del flere Kreaturer til Tyskland, men Forholdet er jo alligevel til Trods herfor, at vi i visse Perioder staar, om jeg saa maa sige, i det tomme Rum, hvor Markedsforholdene er af en saadan Karakter, at der sker et meget stærkt Nedslag i Priserne, fordi der ikke er den tilstrækkelige Udførsel. Nu skal jeg selvfølgelig ikke sige, hvorledes Forholdene bliver i den kommende Tid, men givet er det, at Tyskerne gerne vil købe vore Kreaturer, og jeg kunde næsten tænke mig efter den Indstilling, som de Herrer Socialdemokrater har over for disse Spørgsmaal, at her er et Omraade, hvor man vil sætte ind og sørge for at faa saa meget solgt som muligt, idet det jo drejer sig om en Produk-